

ուրիշ ուղևորութեան մ'ալ մէջ, կոստանց զիանոս յաղթող է իր նախանձորդներուն, միապետ Հռոմէական պետութեան և ըրիստոնեայ, Հեռաւորագոյն սահմաններէ խուռաներամ ինդակցութեան կը փոխան իրեն, դաշնակից Տրդատը չկրնար պակսիլ: Նա ճամբայ կ'ընկնայ դէպ ի Հռոմ տանելով իր հետ ինչ որ այն ատենի Հայաստանը պատառական ունէր: Չորս բոշխներէն զատ՝ իրեն հետ են նաև Միծ իշխանն Անգեղ տան, թազաղիր Ասպետն և Սպարապետն մնեն:

Ուրիշ տեղ մը, գարձեալ ուղևորութեան մը մէջ, մենք նոյն իսկ այս սպարապետի անունը նշանակուած կը գտնենք: Տրդատ կը լսէ թէ Գրիգոր երկու զաւակ ունի կապարզվիա, անյապաղ պատգամաւորներ կը դրէք որ բերեն: Գեսպանն երուն առաջինին անունն է Արտաւազդ, որ սպարապետն եր ամենայն զօրացն Հայոց Մեծաց: Ազաթանգեղոս չի նշանակեր թէ այդ Արտաւազդն, սպարապետ ամենայն զօրացն Հայոց Մեծաց, ինչ ցեղէ էր: Բուզանդ հաւատարմապէս կը լիցնէ այդ պակասը: Նա կ'ըսէ թէ Տրդատայ որդուոյն Խորորով կոտակի ժամանակ զօրավար ամենայն Հայոց Մեծաց էր Վաշէ, որդի Արտաւազդայ, ի Մամիկոննէն տոնմէն....

Խորենացի այդ Արտաւազզը Մահիպահունի կը կոչէ: Ասիկայ ինքնահնար կ'երկի, արդիւնց այն ձկուումին որ ունի Մովսէ Մամիկոնեան արարքը լոելու կամ այլայլելու: Ասկէ զատ աւելի դրական պատճառներ ալ կան: 1. Մեր պատմութեան մէջ Մամիկոնեանը ի բնէ սպարապետ կը ներկայանան. ինչպէս կրնային ի բնէ ըլլալ, երբ Տրդատայ ժամանակէն ալ զեռ չեն սկսիր իրենց պաշտօնը: 2. Վաշէի հօր անունն Արտաւազդ է, որու գործունէութիւնը Տրդատի ժամանակ կ'իյնայ. արդ օրինաւոր չէ հաստատել թէ սպարապետ էր և սպարապետին հայրը ազգի մը մէջ՝ որու պաշտօնները ժառանգական են: 3. Վաշէի որդուոյն՝ Արտաւազդաց, զեռ մանուկ՝ սպարապետութեան իշխանութիւնը կու տան, վասն զի վաս-

տակաւոր ցեղի զաւակ էր. ի՞նչպէս կրնար վաստակաւոր ցեղ ըսուիլ երը իր հօրմէն սկսէր իրենց տոնմը: 4. Ազաթանգեղոս անունը չյիշեր նախարարին որ զմանկիկն Տրդատ փափցուց կոտրածէն. այլ պարզապէս ունե կ'ըսէ. այդ ոմն Խորենացի Մանղակունի ըրած է: 5. Մանղակունիք երբէր չեն յիշուիր մեր պատմութեան մէջ իրեր ուղամական մարդիկ:

Հանդէս Ամսօրեայ և Հ. Հ. Համբարեան իրենց նոր գիւտը անվրդով հրատարակած ժամանակին՝ անշոշշա իրենց հաւատարին բոլոր բարութեան մէջն եղած են:

ԽՄԲ.

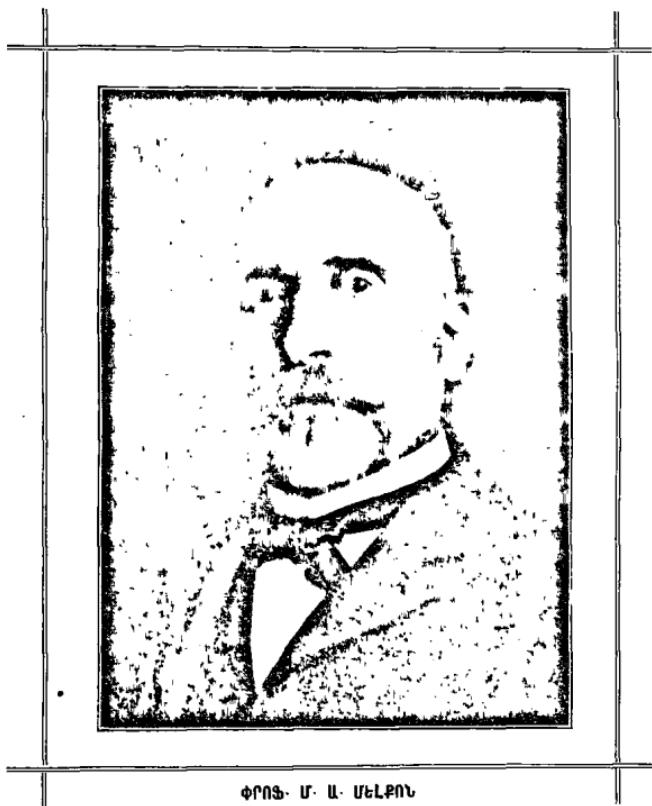
ՓՐՈՒ. Մ. Ա. ՍԵԼՔՈՆ

Այս մահապոյժ կենսագրական ակնարկը խմբարութեանս կու զայ Ամերիկայէն՝ ուր Փրոփ. Մ. Ա. Մելքոն Կնքած է իր մահկանացուն Հանգուցեալլ աշխատող, երկուն, ու սիրուած դէմք մը եղած է: Այսքան կորուստի մը հանդէպ խմբ. իր մնծ ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Ամերիկայի մեր հայ զաղութին՝ որ այնքան ինամբով կը տածէ սէրը մայր լեզուն և մայր հայրենիքին:

ԽՄԲ.

Հեռու հայրենիքէն, Քալիֆորնիոյ մէկ գիւղին, Քինկազարկի մօտ այգիի տան մը մէջ անցեալ սեպ. 16ին մահկանացուն կնքեց հայ ազգին ամենէն զարգացած ու հմուտ մէկ անդամը, Փրոփ. Մ. Ա. Մելքոն: Հանգուցեալլ մօտաւորապէս 72 տարեկան էր, ծնած ըլլալով Բալուի մէջ մարտ 23ին, 1839: Բառին բուն նշանակութեամբ բեղուն կեանց մը անցուցած էր Փրոփ. Մելքոն. 28 տարի շարունակ վաժապետութիւն ըրած էր: Իր կրթութիւնը առած էր նախ Տր. Համբինի Պէտքէրի դպրոցը և ապա Պազէլի համալսարանին մէջ, ուր անցուցած էր վեց տարի: Գերմանիայինը զիտէր գրեթէ իր մայրենի լեզուին չափ լաւ: Տանը ութի տարի ա-

ւագ ուսուցչապետի պաշտօն վարած էր մանիչ կարևոր դասական գործերու, ան խարբերդի Եփրատ գոլէճին մէջ, ուր դասա- գնահատելի ծառայութիւն մատուցած է տիարակը եղած էր բազմաթիւ հայ երի- հայերէն դարձմանութիւն։ իր թարգմանութիւն- ներէն ոմանք արդէն լոյս տեսած են «Բազ- մաներնենչն հմուտ էր նաեւ անգլիերէնի, մավէպ»ի մէջ, և ուստի անծանօթ մը չէ

ՓՐՈՒ. Մ. Ա. ՄԵԼՔՈՆ

թիւրցերէնի և պարսկերէնի։ Փրոփ. Մ'ել- քոն համբաւեան բռնակալութեան պատճա- ռու։ Էրը կեանըը երկրին մէջ ալ անտա- նելի դարձած էր, ստիպուած Ամերիկա անցած էր, 1898ին և Քալիֆոռնիա հաս- տառուած էր 1893էն ի վեր։

Ոչ միայն իրք ուսուցիչ Փրոփ. Մ'ել- քոն կարևոր տեղ մը կը բռնէ արդի հայ սերունդին յառաջդիմութեան գործին մէջ, այլ իրք զրոյ, մանաւանդ իրք թարգ-

այն, պատուական «Բազմավէպ»ի ընթեր- ցողներուն։

Փրոփ. Մ'ելքոն թարգմանած է Շեյքս- փերէն «Յուլիոս Լեսարը»։ «Մարպէթ», «Համլէթ», «Օթէլլո», «Վենետիկի վա- ճառականը»։ Ուօլթըը Սքաթէն «Թայիս- ման», (Պատմական վէպ խաչակրաց կեան- ցէն), Գերմաներէնէ թարգմանած է Կէո- թէի «Ֆառուսթը», Շիլերի «Վիլհէլմ թե- լք»ը նաեւ հատընափր քերթուածներ գեր-

մանական և անզիւժական բանաստեղծներէ: Իր թարգմանութիւնները ըրած է հետևողութեամբ վարպետներուն, այսինքն տաղաչափեալ՝ ուր որ բնագիրը տաղաչափեալ է, և արձակ ուր որ քնազիրը արձակ է: Գերմաներէնէ անզիւժերէնի գերածած է Johanna Syri ի « Heidi » վիպասանութիւնը դեռատիներու համար, որ հրատարակուած է Նիւ-Եորքի մէջ, 1901ին: Փրոֆ. Մելքոն պատրաստած է հայերէն «Երրկրաչափութիւն» անուն զասազիրքը որ երկար տարիներէ ի գեր կը գործածուի թիւրքիոյ բարձր դպրոցներուն և գոլէճներուն մէջ: Անզիւժական և գեր-

մանական հեղինակութիւններէ քաղելով պատրաստած է «Հոգեբանութեան դասընթացը» մը:

Փրոֆ. Մելքոնի երկասիրութիւններուն մեծ մասը ծեռազիր վիճակի մէջ են. այժմ որդիքը սկսած են զանոնք հետ զհետէ հրատարակութեան տալ, միրէզնոյի մէջ հրատարակուող «Ասպարէզ» շարաթաթերթը սկսած է հրատարակել Շէյրսիրիի «Յուլիոս Լիսարդը»:

Ա. Կ. Ալբեկուն

Ֆրեկնո

Հ Ա Գ Ա Ս Խ Ո Ս Կ Ա Խ Ե Թ Ե Խ

ՀԱՅԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ

Աւգերեան չ. 8. — Պատեր Հայոց և Հայաստանի հնագոյն պատմութեան	513
Գեր. Անդ. Վ. Աղեքսամղրիան. — Պատմութիւն	
Ակեաստիոյ	519
Հայթէ. * — Բնադր.	529
Հ. Հայեան. — Երեւէի չորս յեղանակներ հնագոյն դրազրէ մը մէջ	530
Հ. Բ. Սարգսիսկան. — Եղիշէ և հիմողեմուք	

Ակեաստրանն առ Զաքարիա Կաթողիկոսի	543
Հ. Մ. Գոտուրեան. — Միջնադարեան Հայ բանաստեղծներ. — Կոստանդնիւն Երզնկացի	558
Աւգերեան չ. 8. — Լատին Եպօնն և զրականութիւնը նախնաց ցոլ	559
Խմբ. — Գերբեր ու Բերթեր (Études sur la Miniature Arménienne, II Breviario della chiesa arména, Le Jugement de Vassag, Revue des Deux-Mondes, Հանդէս Ամսորեայ)	570
Մէրշէւհան Ա. Կ. — Փրոֆ. Մ. Ա. Մելքոն. — 574	

Քազմավէպի սոյն թիւը չորս թերթ հրատարակելով կը լրացնենք մէկ թերթի պակասը՝ զոր խմբագրութիւնը խոստացած էր տալ իր ընթերցողներուն, տարւոյն ընթացքին մէջ:

ԽՄԲ.